

pot venir de *ginna al-abbâr*, probablement 'l'hort del barquer': és un derivat de l'arrel *abr* 'passar, traspasar', 'interpretar' (*RMa*, 139, 140, 438, 653 «transfere, interpretar» etc.); *abbâr* «batelier» en Aben-Khaldun (Dozy, *Suppl.* II, 91); accentuat *abbâr* vulgarment, segons la norma de les síl·labes penúltimes llargues, passaria a **Gindâvel*, per la confusió morisca de *r = l*; *nd*, imitació imperfecta de la *nn* doble, so estrany al català. Cf. també *abbâr* 'intèrpret' (Abenlabbar) i el NP algerià *abbûr* (*GGAlg.*). També es podria partir del part. actiu *âbir* (*RMa*, 613) amb el sentit de 'hort de enllà', que passa a l'altra banda.

Golejàvels, en terra tan muntanyosa i fonament arabitzada, com la vall de Castell-de-Castells pot ser *qûrà al-ğâbal* 'les alqueries de la muntanya' amb *r = l* morisca; o bé *qulla al-ğâbal* 'cim de la muntanya' (compost a la inversa de *Gibalcolla*, supra).

GINEBRE i derivats

El Ginebre, partida del terme de Penelles (Urgell) (XLVI, 63.21).

Sengles *Font del Ginebre* o *de Ginebre* a Herbés (Ports de Morella) (XXVII, 150.2) i Vallestàvia (Conflent) (XXVI, 190.22).

Clot dels Ginebres, a Pinós (Solsonès) (XLVI, 96.52).

La Ginebra, sengles partides de Pobellà (Flamicell) (XXXVII, 127.12) i Masllorenc (Alt Camp Tarr.) (30

LA GINEBROSA, municipi del Matarranya.

PRON. MOD.: *la žinebrôza*, oït a Mont-roig i a la Canyada de Beric (xvi, 8.27); *la činebrôza*, -ôza, oït en el poble mateix (xvi, 35).

DOC. ANT. 1280: *Genebrosa* (*Rationes Dec.* II, 104, 113); 1328: *la Genebrosa* (*BABL* v, 118; *DECat* II, 95-96).

I veg. *E. T. C.* II, 95-96.

Derivats collectius:

El Ginebral, nom de sengles partides o masos muntanyencs, en els termes de Sant Vicenç de Castellet (Bages) (1924), Hortells (XXVII, 192.3), Vilar de Canes (Alt Maestrat) (XXVIII, 87.15), Costur (Alcalatén) (XXIX, 9.3) i Benafijos (XXIX, 85.19).

Amb el mateix valor: *El Ginebrar*, sengles partides a Alcoi (XXXIV, 11.23), Aigües de Busot (XXXV, 114.6), Cambrils (XXXVIII, 159.6), Noves de Segre (Alt Urgell) (XXXVII, 190.25), Alp (Cerd.) i Fontpedrosa (Conflent) (XXIII, 138.11).

Ginebret, partida antiga del terme de la Pobla de Lillet (Berguedà) que ja es troba documentada l'any 965 (Abadal, *Eixalada*, 194), derivat collectiu en -ETUM.

Ginebrell, gran vall entre Taüll i Durro (Vall de Boí, Alta Ribagorça) (*TVBoí* I, 20).

Del col·le. femení: *Ginebreda*, nom antic de Castellterçol: *Ginebreda* en la relació de parròquies del bisbat de Vic en el S. XII p. p. Mn. Antoni Pladevall. (60

(*La Ginebreda*, partida del terme de Gósol (Berguedà) (XXXVIII, 91.17)).

I, amb els habituals canvis de sufix: *La Ginebrera*, pda. d'Aós (Urgellet) (XXXVII, 160.10).

La Ginebrada, partida del terme de Rubió (Pallars Sobirà) (XXXVII, 34.18).

GINEGALS

Antic llogaret a l'O. de Perillós (Rosselló).

DOC. ANT. 1306: *Junegals* (Alart, *RLR* VII, 49). Ponsich (*Top.*, 66) hi afegeix *Junegals* aa. 1187, 1245, 1395, i *Genegals* des de 1825.

PARÒNIMS. *Geneguer*, partida del terme de Jújols (Conflent).

ETIM. La forma antiga *Junegals* prova que són derivats collectius de JUNIX 'jònega, vaca jove' (*DECat* IV, 905a7-11), amb la u canviada en e per influència de la *j*-precedent. J. F. C. (20

Gines, V. *Alginet*

GINESTAR i altres derivats de *ginesta*, en particular el collectiu en -ar

(1) GINESTAR d'Ebre, municipi de la Ribera d'Ebre, a l'esquerra del riu.

DOC. ANT. 1200: *Geraldum de Genestar* (*Cart. Poblet*, 111); 1289: *Genestar* (CCandi, *Mi. Hi. Ca.* I, 236); 1359: *Genestar* (*CoDoACA* XII, 44).

(2) *Ginestar de Llémena*, llogaret agr. al municipi de Sant Gregori (Gironès), al límit amb el de Sant Martí de Llémena. (35

DOC. ANT. 1359: *Ginestar* (*CoDoACA* XII, 104).

Ginestar, masia i antic terme del municipi de Castellar de la Ribera (Solsonès).

Racons dels Ginestars, partida del terme de Beniar-rés (Cocentaina) (XXXIII, 63.9).

Altres formacions collectives: *La Ginestosa*, veïnats del terme de Molló (Ripollès), a la confluència de la *riera de la Ginestosa* amb el Ritort. *Pron. Mod.*: *žinastôza*, oït per Casacuberta a Camprodon (c. 1920).

GINESTARRE, poble agre. al municipi d'Esterrri de Cardós (Pallars Sobirà), enlairat a 1364 alt. *Pron. Mod.* *žinestârê*, oït a Tírvia per Casacuberta (c. 1920) i a Alcolete, Tavascan, Esterrri de Cardós i Areu per Coromines (1934). *Doc. Ant.* 1281: *Genestari* (CCandi, *Mi. Hi. Ca.* II, 52). Variant de *Ginestar* deguda a la convivència amb el pre-català bascoide (*E. T. C.* I, 39; II, 31).

Ginestero, partida del terme de Calbera (Alta Ribagorça) (XIX, 62).

També tindria valor collectiu el simple, en els noms *La Ginesta*, partida antiga del terme de Torrefeta (Segarra) c. 1073 doc. de l'Arxiu de Solsona; i *La Ginesta* (o bé *a Ginestra*), partida del terme de la Vansa (Alt Urgell) (XXXVIII, 27.23; 32.1).

De la variant mallorquina en -estra: *Can Genestra* (mapa Mascaró: *Son Genestra*, 19A5), en el terme